ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 8. novembra 2011 *

Vo veci T-88/09,

Idromacchine Srl, so sídlom v Porto Marghera (Taliansko),

Alessandro Capuzzo, s bydliskom v Mirane (Taliansko),

Roberto Capuzzo, s bydliskom v Mogliano Veneto (Taliansko),

v zastúpení: W. Viscardini a G. Donà, advokáti,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: D. Grespan a E. Righini, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci F. Ruggeri Laderchi, advokát,

žalovanej,

* Jazyk konania: taliančina.

ktorej predmetom je žaloba o náhradu škody, ktorá údajne vznikla z dôvodu, že v *Úradnom vestníku Európskej únie* boli v rozhodnutí Komisie K(2002) 5426 v konečnom znení z 30. decembra 2004, „Štátna pomoc – Taliansko – Štátna pomoc N586/2003, N587/2003, N589/2003 & C 48/2004 (ex N595/2003) – Predĺženie 3-ročnej lehoty na dodávku chemickej cisternovej lode – Výzva na predkladanie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 [ES]“, uverejnené nepravdivé informácie ohrozujúce predovšetkým imidž a dobrú povesť Idromacchine,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a M. van der Woude,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. februára 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Idromacchine Srl je podnik prevádzkujúci lodenicu, ktorý vykonáva činnosť predovšetkým v oblasti výroby kotlov. Alessandro Capuzzo má obchodný podiel zodpovedajúci 50 % základného imania a je predsedom predstavenstva a Roberto Capuzzo

má obchodný podiel zodpovedajúci 50 % základného imania a je povereným členom predstavenstva. Idromacchine a obaja Capuzzovci sa ďalej nazývajú spoločne „žalobcovia“.

2 V roku 2002 si spoločnosť Cantiere navale De Poli SpA (ďalej len „De Poli“) objednala od Idromacchine štyri veľké zásobníky na prepravu skvapalneného plynu na lodiach C.188 a C.189, ktorých stavbu De Poli zabezpečovala.

3 Na stavbu lodí C.188 a C.189 bola poskytnutá štátna pomoc na prevádzku, na ktorú sa vzťahuje nariadenie Rady (ES) č. 1540/98 z 29. júna 1998 o pomoci pri stavbe lodí [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 202, s. 1). Podľa článku 3 ods. 1 a 2 tohto nariadenia bolo priznanie pomoci na prevádzku staviteľom lodí povolené pod určitými podmienkami, najmä že pomoc sa neposkytne na lode, ktoré boli dodané neskôr ako tri roky odo dňa podpísania konečnej zmluvy o stavbe. Na základe článku 3 ods. 2 tohto nariadenia však bola Komisia oprávnená túto lehotu predĺžiť, ak sa to považuje za odôvodnené na základe technickej náročnosti príslušného projektu lode alebo na základe zdržaní vyplývajúcich z nečakaných, závažných a odôvodnených narušení pracovného programu lodenice, ktoré možno pripísať výnimočným a nepredvídateľným okolnostiam, ktoré vznikli mimo podniku. Komisia mohla toto predĺženie povoliť len vtedy, ak jej dotknutý členský štát predložil žiadosť o predĺženie v súlade s článkom 2 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 [ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

4 Dňa 11. decembra 2003 Talianska republika predložila Komisii na základe článku 3 ods. 2 nariadenia č. 1540/98 žiadosť o predĺženie lehoty, ktorá bola pôvodne stanovená na dodanie lodí, vrátane lodí C.188 a C.189, pri ktorom De Poli zabezpečovala predovšetkým stavbu.

5 Od 5. februára do 18. októbra 2004 Komisia niekoľkokrát požiadala talianske orgány o doplnenie informácií v súvislosti s ich žiadosťou o predĺženie lehoty, ktorá bola na dodanie lodí stanovená pôvodne. Uvedené orgány odpovedali na žiadosti Komisie v stanovených lehotách.

6 Dňa 30. decembra 2004 Komisia Talianskej republike oznámila svoje rozhodnutie K(2002) 5426 v konečnom znení z 30. decembra 2004 „Štátna pomoc – Taliansko – Štátna pomoc N586/2003, N587/2003, N589/2003 & C 48/2004 (ex N595/2003) – Predĺženie 3-ročnej lehoty na dodávku chemickej cisternovej lode – Výzva na predkladanie pripomienok podľa článku 88 ods. 2 [ES]“ (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

7 V spornom rozhodnutí Komisia jednak po skončení štádia predbežného preskúmania a po tom, ako usúdila, že podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 nariadenia č. 1540/98 boli splnené, odsúhlasila predĺženie lehoty na dodanie lodí, ktoré stavala De Poli, a jednak rozhodla o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, pokiaľ ide o žiadosť o predĺženie lehoty na dodanie chemickej cisternovej lode, ktorú stavala iná lodenica.

8 Pokiaľ ide o skúmanie Komisie v súvislosti s predĺžením lehoty na dodanie lodí, ktoré stavala De Poli, Komisia v bode 10 ods. iii) sporného rozhodnutia uviedla:

„Pokiaľ ide o lode C.196 a C.197, lodenica si objednala od Idromacchine…, jedného z dvoch hlavných výrobcov nádrží, výrobu zásobníkov pre lode C.188 a C.189, ktoré sú dvojičkami lodí C.196 a C.197. Počas stavby lodí C.188 a C.189 taliansky

certifikačný ústav RINA (Registro italiano navale) uviedol, že nádrže, ktorých výstavba v Idromacchine prebiehala a ktoré boli určené pre uvedené lode, z dôvodu výskytu chýb nezodpovedali normám.

… Nádrže pôvodne určené pre lode C.188 a C.189, ktoré boli predmetom novej objednávky od iného staviteľa, tak boli na lodiach C.197 a C.196 inštalované s celkovým oneskorením šiestich mesiacov, teda po uzávierke, ktorá bola 31. 12. 2003.

Zásobníky sú komponenty, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bola loď schválená na prepravu skvapalneného plynu [; talianske orgány] potvrdzujú, že zásobníky použité na lodiach C.188 [a] C.189 – a na lodiach C.196 a C.197, ktoré sú ich dvojičkami – musia byť v súlade s prísnymi kvalitatívnymi a bezpečnostnými námornými predpismi. Okrem toho podľa vyjadrení talianskych orgánov nemohla lodenica [spoločnosti De Poli] vzhľadom na skúsenosti Idromacchine predpokladať, že RINA vyjadrí záporné stanovisko k súladu zásobníkov lodí C.188 a C.189. Talianske orgány tiež spresňujú, že lodenica okamžite začala hľadať na trhu iných dodávateľov, aby sa vysporiadala s touto ťažkosťou. Spoločnosť [G.] bola jediným dodávateľom, ktorý súhlasil so zhotovením nových zásobníkov; zdá sa však, že nebudú môcť byť dodané skôr ako 31. 1. 2004 a 31. 3. 2004, v dôsledku čoho bola lodenica nútená požiadať o predĺženie lehoty na dodanie.

…“

9 V bode 28 treťom pododseku sporného rozhodnutia Komisia uvádza, že „pokiaľ ide o zásobníky, treba uviesť, že neschopnosť výrobcu zásobníkov Idromacchine zhotoviť

zásobníky (nevyhnutné komponenty lode) v súlade s predpísanými normami certifikácie a z toho vyplývajúca neschopnosť dodať zásobníky v dohodnutých lehotách je prinajmenšom výnimočná“.

10 V bode 29 treťom pododseku sporného rozhodnutia Komisia usudzuje, že „pokiaľ ide o zásobníky, treba konštatovať, že problémy spôsobené neschopnosťou Idromacchine dodať zásobníky, ktoré sú nevyhnutnými komponentmi na používanie lode na obchodné účely v súlade s povolenými podmienkami používania, boli rovnako nepredvídateľné“.

11 Bod 31 sporného rozhodnutia znie:

„Výrobca nebol schopný dodať zásobníky v súlade so zmluvnými povinnosťami a lodenica musela tieto komponenty objednať od iného dodávateľa, čím sa oneskorilo dokončenie lodí C.196 a C.197… Nedodržanie lehoty na dodanie potrebných súčastí nastalo nezávisle od vôle [De Poli, ktorá] nemala ako zasiahnuť…“

12 Navyše je v tabuľke 1 sporného rozhodnutia uvedené predovšetkým to, že „nespôsobilosť vadných zásobníkov lodí, ktoré sú dvojičkami lodí C.188 a C.189, v pokročilom štádiu stavby donútila lodenicu k tomu, aby do nich namontovala zásobníky určené pre lode C.196 a C.197“.

13 V poslednom bode sporného rozhodnutia, ako bolo 30. decembra 2004 oznámené Talianskej republike, je napokon uvedené:

„V prípade, ak tento list obsahuje dôverné informácie, ktoré nemajú byť sprístupnené, informujte o tom Komisiu v lehote [pätnásť] pracovných dní odo dňa prevzatia tohto listu. Ak v uvedenej lehote nezašlete odôvodnenú žiadosť v tomto zmysle, Komisia usúdi, že súhlasíte so zverejnením úplného znenia listu v rozhodujúcom jazyku na nasledujúcej internetovej adrese“.

14 Talianske orgány Komisii nezaslali žiadosť o nesprístupnenie určitých informácií uvedených v spornom rozhodnutí z dôvodu, že sú dôverné.

15 Sporné rozhodnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* 18. februára 2005 (Ú. v. EÚ C 42, s. 15).

Konanie a návrhy účastníkov konania

16 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 3. februára 2005 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

17 Dňa 11. marca 2009 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa zamietol žiadosť o zachovanie anonymity a dôvernosti informácií, ktorú podali žalobcovia. Dňa 2. apríla 2009 na žiadosť žalobcov potvrdil zamietnutie ich pôvodnej žiadosti o anonymitu a dôvernosť informácií.

18 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k štvrtej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

19 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 8. februára 2011.

20 Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zaviazal Komisiu, aby im ako náhradu majetkovej ujmy zaplatila sumu 5 459 641,28 eura alebo akúkoľvek inú sumu určenú Všeobecným súdom, ktorá bude vyčíslená vzhľadom na čas odo dňa uverejnenia sporného rozhodnutia do dňa vyhlásenia rozsudku a zvýši sa o úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku do dňa úplného zaplatenia tejto sumy so sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou (ECB) pre hlavné operácie refinancovania zvýšenou o dva body,

— zaviazal Komisiu, aby spoločnosti Idromacchine a Capuzzovcom ako náhradu nemajetkovej ujmy vyplatila sumy, ktoré budú určené *ex aequo et bono*, zodpovedajúce napríklad významnému podielu – od 30 do 50 % – sumy priznanej ako náhrada majetkovej ujmy, ktorá bude vyčíslená vzhľadom na čas odo dňa uverejnenia sporného rozhodnutia do dňa vyhlásenia rozsudku a zvýši sa o úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku do dňa úplného zaplatenia takejto sumy so sadzbou stanovenou ECB pre hlavné operácie refinancovania zvýšenou o dva body,

— zaviazal Komisiu, aby zlepšila imidž Idromacchine a Capuzzovcov spôsobmi, ktoré bude Všeobecný súd považovať za najvhodnejšie, ako je napríklad *ad hoc* oznámenie v úradnom vestníku alebo list zaslaný hlavným subjektom v odvetví obsahujúci nápravu informácií týkajúcich sa Idromacchine uvedených v spornom rozhodnutí,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

21 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

22 Podľa článku 288 druhého odseku ES v prípade nezmluvnej zodpovednosti Spoločenstvo v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.

23 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES z dôvodu protiprávneho konania jeho inštitúcií je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to protiprávnosťou konania vytýkaného inštitúcii, vznikom škody a existenciou príčinnej súvislosti

medzi uvádzaným konaním a údajnou škodou (rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16, a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005, Beamglow/Parlament a i., T-383/00, Zb. s. II-5459, bod 95).

24 Pokiaľ ide o prvú z podmienok týkajúcu sa protiprávnosti konania, ktoré sa vytýka inštitúcii alebo dotknutému orgánu, judikatúra vyžaduje, aby bolo preukázané dostatočne závažné porušenie právnej normy priznávajúcej práva jednotlivcom (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42). Pokiaľ ide o požiadavku, podľa ktorej musí byť porušenie dostatočne závažné, rozhodujúcim kritériom, na základe ktorého možno považovať túto požiadavku za splnenú, je kritérium zjavného a vážneho nerešpektovania obmedzení zo strany príslušnej inštitúcie alebo orgánu Spoločenstva, ktoré sú stanovené na ich voľnú úvahu. Ak táto inštitúcia alebo tento orgán disponuje len značne obmedzenou mierou voľnej úvahy, či dokonca nedisponuje voľnou úvahou vôbec, na preukázanie dostatočne závažného porušenia môže postačovať obyčajné porušenie práva Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 2002, Komisia/Camar a Tico, C-312/00 P, Zb. s. I-11355, bod 54, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, bod 134).

25 Ďalej pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa vzniku škody, zodpovednosť na strane Spoločenstva môže vzniknúť len vtedy, ak žalobca skutočne utrpel „skutočnú a určitú“ ujmu (rozsudky Súdneho dvora z 27. januára 1982, Birra Wührer a i./Rada a Komisia, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 a 5/81, Zb. s. 85, bod 9, a De Franceschi/Rada a Komisia, 51/81, Zb. s. 117, bod 9; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. januára 1996, Candiotte/Rada, T-108/94, Zb. s. II-87, bod 54). Predloženie dôkazov o existencii a rozsahu takejto ujmy pred súdom Spoločenstva prináleží žalobcovi (rozsudok Súdneho dvora z 21. mája 1976, Roquette frères/Komisia, 26/74, Zb. s. 677, body 22 až

24, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. januára 1996, Koelman/Komisia, T-575/93, Zb. s. II-1, bod 97).

26 Napokon pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa existencie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou škodou, táto škoda musí vyplývať dostatočne priamo z vytýkaného konania, pričom toto konanie musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy; neexistuje však povinnosť napraviť všetky, aj vzdialené škodlivé dôsledky protiprávneho stavu (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, Dumortier a i./Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. mája 2006, Galileo International Technology a i./Komisia, T-279/03, Zb. s. II-1291, bod 130 a tam citovanú judikatúru). Predloženie dôkazu o existencii príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou ujmou prináleží žalobcovi (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 1998, Coldiretti a i./Rada a Komisia, T-149/96, Zb. s. II-3841, bod 101 a tam citovanú judikatúru).

27 Ak nie je splnená jedna z troch podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, musia sa nároky na náhradu škody zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či sú splnené ostatné dve podmienky (rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, Förde-Reederei/Rada a Komisia, T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37; pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, Zb. s. I-4199, bod 81). Súd Spoločenstva okrem toho nie je povinný pri skúmaní týchto podmienok sledovať určité poradie (rozsudok Súdneho dvora z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia, C-257/98 P, Zb. s. I-5251, bod 13).

28 V prejednávanej veci žalobcovia tvrdia, že utrpeli nemajetkovú ujmu a majetkovú ujmu, ktorých náhradu žiadajú. Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv návrh na náhradu ich nemajetkovej ujmy a až následne návrh na náhradu ich majetkovej ujmy.

1. *O návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy*

29 Podľa žalobcov tak Idromacchine, ako aj Capuzzovci utrpeli nemajetkovú ujmu, ktorá musí byť nahradená.

O nemajetkovej ujme, ktorú utrpela Idromacchine

30 Pokiaľ ide o údajnú nemajetkovú ujmu, ktorú utrpela Idromacchine, treba preskúmať podmienky vzniku zodpovednosti na strane Spoločenstva tak, že sa posúdi najprv podmienka týkajúca sa protiprávneho konania, ktoré sa vytýka Komisii, následne podmienka spojená so vznikom škody a nakoniec podmienka spojená s existenciou príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a uvádzanou ujmou. K preskúmaniu rozsahu náhrady, ktorá sa má z tohto dôvodu priznať Idromacchine, treba potom pristúpiť len vtedy, ak sú splnené tieto podmienky.

O protiprávnom konaní, ktoré sa vytýka Komisii

31 Vo svojich písomnostiach žalobcovia Komisii vytýkajú v podstate dva druhy protiprávneho konania.

32 Pokiaľ ide o prvý druh protiprávneho konania, ktorý sa vytýka Komisii, žalobcovia uvádzajú porušenie zásad riadnej správy vecí verejných, náležitej starostlivosti a dodržiavania práv na obranu, v zmysle ktorých bola Komisia povinná poskytnúť Idromacchine príležitosť predložiť svoje pripomienky predtým, ako bude vydané sporné

rozhodnutie, aby mohla táto spoločnosť preukázať, že nie je zodpovedná za omeškanie pri dodaní sporných zásobníkov.

33 Najprv treba pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že konanie o preskúmaní štátnej pomoci je vzhľadom na svoj celkový systém konaním začatým proti členskému štátu, ktorý je vzhľadom na svoje povinnosti voči Spoločenstvu zodpovedný za poskytnutie pomoci (pozri rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 81 a tam citovanú judikatúru).

34 Navyše v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci sa iné dotknuté osoby než členský štát nemôžu zapojiť do kontradiktórnej diskusie s Komisiou rovnakým spôsobom, ako to môže urobiť tento členský štát (pozri rozsudok Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, bod 82 a tam citovanú judikatúru).

35 Napokon v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci upraveného článkom 88 ES treba rozlišovať medzi jednak fázou predbežného preskúmania pomoci podľa článku 88 ods. 3 ES, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a jednak fázou skúmania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva o ES povinnosť Komisie poskytnúť dotknutým osobám možnosť predložiť svoje pripomienky (pozri rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 34 a tam citovanú judikatúru).

36 Z judikatúry, ktorá je uvedená v bodoch 33 až 35 vyššie, tak vyplýva, že Komisia nebola pri prijímaní sporného rozhodnutia, ktorým schválila predĺženie lehoty na zhotovenie lodí, ktoré stavala De Poli, vôbec povinná vypočuť Idromacchine v rámci fázy predbežného preskúmania spornej pomoci. Táto spoločnosť navyše nebola treťou osobou dotknutou v konaní, keďže nebola príjemcom ani konkurentom príjemcu uvedenej pomoci.

37 Tvrdenia, ktoré žalobcovia uviedli v tejto súvislosti, tieto konštatovania nevyvracajú.

38 Tvrdenie, podľa ktorého by v podstate Komisia dospela k iným záverom, ako sú tie, ktoré sú v spornom rozhodnutí, ak by pred vydaním sporného rozhodnutia vypočula Idromacchine, sa musí zamietnuť ako neúčinné. Toto tvrdenie totiž v každom prípade nespochybňuje otázku záveru uvedeného v bode 36 vyššie, že vo fáze predbežného preskúmania spornej pomoci nemala Komisia nijakú povinnosť vypočuť Idromacchine.

39 Okrem toho tvrdenie, že okolnosti prejednávanej veci musia viesť Všeobecný súd k záveru o porušení práv na obhajobu, k akému ho doviedli analogické okolnosti vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. septembra 2008, M/Ombudsman (T-412/05, neuverejnený v Zbierke, body 133 a 136), musí byť zamietnuté ako nedôvodné. V tomto rozsudku totiž Súd prvého stupňa konštatoval, že európsky ombudsman porušil zásadu kontradiktórnosti tým, že v jednom zo svojich rozhodnutí, ktoré sa zaoberalo prípadom nesprávneho úradného postupu, menovite uviedol úradníka bez toho, aby ho najprv vypočul, pričom to však bola jeho povinnosť v zmysle predpisov, ktoré ho zaväzovali. Na rozdiel od okolností tohto prípadu však Komisia nebola v prejednávanej veci viazaná nijakou povinnosťou, ktorá by ju zaväzovala vypočuť Idromacchine pred prijatím sporného rozhodnutia.

40 Preto keď žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, ako aj zásady náležitej starostlivosti a dodržiavania práv na obhajobu, ktoré z nej vyplývajú, tým, že pred prijatím sporného rozhodnutia nevypočula Idromacchine, tieto výhrady treba zamietnuť ako nedôvodné.

41 Pokiaľ ide o druhý typ protiprávneho konania, ktorý sa vytýka Komisii, žalobcovia uvádzajú jednak porušenie zásady služobného tajomstva, keďže Komisia bola povinná zdržať sa toho, aby v spornom rozhodnutí pripísala pochybenia menovite Idromacchine, a jednak porušenie zásady proporcionality, keďže podľa nich neexistoval dôvod na to, aby sa v spornom rozhodnutí uvádzalo obchodné meno Idromacchine. Tvrdia, že aj keby sa Idromacchine mala považovať za zodpovednú za omeškanie pri dodaní lodí, ktoré stavala De Poli, alebo keby nedodala zásobníky v súlade s platnými normami, Komisia aj tak pochybila, keď uviedla obchodné meno Idromacchine v spornom rozhodnutí uverejnenom v úradnom vestníku, keďže takéto uvedenie v prejednávanej veci nebolo potrebné.

42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 287 ES sú členovia orgánov Spoločenstva, členovia výborov, úradníci a ostatní zamestnanci Spoločenstva povinní zachovávať mlčanlivosť, ktorá sa vzťahuje na informácie chránené zo svojej podstaty služobným tajomstvom, najmä informácie o podnikoch, ich obchodných stykoch alebo nákladových položkách, pričom táto povinnosť trvá aj po skončení ich funkcie.

43 Nariadenie č. 659/1999 upravuje povinnosť Komisie zachovávať služobné tajomstvo pri skúmaní štátnej pomoci. Odôvodnenie č. 21 tohto nariadenia *in fine* uvádza, že „Komisia pri poskytovaní informácií verejnosti o svojich rozhodnutiach by mala [je povinná – *neoficiálny preklad*] rešpektovať pravidlá o služobnom tajomstve v súlade s článkom [287] ES“. Článok 24 toho istého nariadenia stanovuje, že „Komisia a členské štáty, ich predstavitelia a iní štátni zamestnanci, vrátane nezávislých expertov

vymenovaných Komisiou, nezverejnia informácie, ktoré získali počas vykonávania tohto nariadenia, a ktoré sú predmetom služobného tajomstva“.

44 Článok 287 ES ani nariadenie č. 659/1999 výslovne nestanovujú, na ktoré informácie okrem obchodného tajomstva sa vzťahuje služobné tajomstvo.

45 Podľa judikatúry môže ísť pri informáciách, na ktoré sa vzťahuje služobné tajomstvo, tak o dôverné informácie, ako aj obchodné tajomstvo (rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Postbank/Komisia, T-353/94, Zb. s. II-921, bod 86). Pokiaľ ide všeobecne o povahu obchodného tajomstva alebo iných informácií, na ktoré sa vzťahuje služobné tajomstvo, je v prvom rade nevyhnutné, aby toto obchodné tajomstvo alebo dôverné informácie boli známe iba obmedzenému počtu osôb. Ďalej musí ísť o informácie, ktorých sprístupnenie môže spôsobiť závažnú ujmu osobe, ktorá ich poskytla, alebo tretím osobám. Nakoniec je nevyhnutné, aby si záujmy, ktoré by mohli byť poškodené sprístupnením informácií, objektívne zasluhovali ochranu. Posúdenie dôvernej povahy informácie v tejto súvislosti vyžaduje vyváženie legitímnych individuálnych záujmov, ktoré odporujú tomuto sprístupneniu, a všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby inštitúcie Spoločenstva pri výkone svojich činností čo najviac rešpektovali zásadu otvorenosti (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. mája 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisia, T-198/03, Zb. s. II-1429, bod 71, a z 12. októbra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisia, T-474/04, Zb. s. II-4225, bod 65, a tam citovanú judikatúru).

46 Vzhľadom na ustanovenia a judikatúru, ktoré sú uvedené v bodoch 42 až 45 vyššie, preto treba preskúmať, či Komisia porušila svoju povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, ako aj zásadu proporcionality, ako to tvrdia žalobcovia, tým, že v spornom rozhodnutí uviedla, že Idromacchine nedodala zásobníky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a že táto spoločnosť nedodržala svoje zmluvné povinnosti.

47 V prejednávanej veci treba po prvé konštatovať, že informáciu, podľa ktorej Idromacchine v podstate nebola schopná dodať zásobníky v súlade s platnými normami a so zmluvnými povinnosťami voči De Poli, oznámila Komisii Talianska republika, a to výlučne na účely správneho konania o preskúmaní spornej pomoci. Táto informácia sa navyše, ako to v podstate správne uvádzajú žalobcovia, týka realizácie obchodných vzťahov medzi týmito dvomi spoločnosťami. Obsah týchto informácií má teda v prejednávanej veci dôvernú povahu.

48 Po druhé, sprístupnenie informácie uvedenej v bode 46 vyššie mohlo spôsobiť Idromacchine závažnú ujmu. Bez ohľadu na otázku, či Komisia vychádzala alebo nevychádzala z nesprávneho posúdenia skutočností, keď usúdila, že Idromacchine pochybila pri plnení si zmluvných povinností voči De Poli, totiž treba konštatovať, že to, že Komisia sprístupnila okolnosti a konštatovania, ktoré v spornom rozhodnutí nepriaznivo vykreslili menovite Idromacchine, jej mohlo v každom prípade spôsobiť závažnú ujmu.

49 Po tretie, keďže sprístupnenie informácie uvedenej v bode 46 vyššie mohlo poškodiť imidž a dobrú povesť Idromacchine, záujem tejto spoločnosti na tom, aby takáto informácia nebola prístupná, si objektívne zasluhoval ochranu.

50 Po štvrté, z vyváženia na jednej strane legitímneho záujmu Idromacchine na tom, aby v spornom rozhodnutí nebolo uvedené jej meno, a na druhej strane všeobecného záujmu vyplýva, že takéto sprístupnenie nebolo proporcionálne vzhľadom na cieľ sporného rozhodnutia.

51 V tejto súvislosti totiž treba najprv uviesť, že zásada otvorenosti a požiadavka transparentnosti pri činnosti inštitúcií, ako ich stanovuje článok 1 EÚ a články 254 ES a 255 ES, v prejednávanej veci vyžadovali, aby sa Komisia pri skúmaní štátnej pomoci poskytnutej spoločnosti De Poli v spornom rozhodnutí výslovne vyjadrila k otázke, či omeškanie pri stavbe predmetných lodí vyplývalo z konania tretích osôb iných ako De Poli. Postačovalo by však, ak by Komisia spomenula nedodržanie zmluvy buď veľmi všeobecným spôsobom, zo strany dodávateľa dôležitého komponentu predmetných lodí, alebo prípadne bližším spôsobom, zo strany dodávateľa predmetných zásobníkov, bez toho, aby bolo potrebné v prvom alebo druhom z týchto dvoch prípadov uviesť obchodné meno uvedeného dodávateľa, čím mohli ostať zachované legitímne záujmy tohto dodávateľa.

52 Preto nemôžu obstáť tvrdenia, ktoré Komisia uviedla, aby preukázala, že sprístupnením obchodného mena Idromacchine v spornom rozhodnutí nijako nepochybila.

53 Pokiaľ Komisia na jednej strane v odpovediach na otázky Všeobecného súdu na pojednávaní uviedla, že bolo „vhodné z pohľadu odôvodnenia [sporného] rozhodnutia“ uviesť obchodné meno zhotoviteľa predmetných zásobníkov, ktorý bol „osobitne nevyhovujúci [, ale] ktorý [bol] súčasne aj dôvodom omeškania“, takýto argument musí byť zamietnutý ako nedôvodný. V rámci skúmania spornej pomoci, ktoré viedlo k prijatiu sporného rozhodnutia, totiž bola relevantná len otázka, či Talianska republika na požadovanej právnej úrovni odôvodnila omeškanie De Poli pri dodaní lodí, pričom uvedenie totožnosti jedného alebo viacerých dodávateľov, ktorých pochybenia prípadne odôvodnili uvedené omeškanie, nemalo nijaký vplyv na konštatovanie, ktoré uviedla Komisia v spornom rozhodnutí.

54 Na druhej strane, pokiaľ Komisia tvrdí, že neuvedenie obchodného mena dodávateľa predmetných zásobníkov by verejnosti nezabránilo spoznať jeho totožnosť, keďže predmetné hospodárske odvetvie je veľmi úzko ohraničené, skladá sa zo špecialistov a existoval spor medzi De Poli a Idromacchine, ktorý rezonoval v tlači a bol prejednávaný súdom v Benátkach (Taliansko), tieto argumenty sa musia takisto zamietnuť ako nedôvodné. Tieto okolnosti totiž nespochybňujú uvažovanie, že Komisia tým, že označila Idromacchine za zodpovednú, v spornom rozhodnutí sprístupnila skutočnosti a úvahy, ktoré túto spoločnosť menovite označovali za neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, hoci takéto sprístupnenie vzhľadom na predmet sporného rozhodnutia nebolo potrebné.

55 Nakoniec tvrdenia Komisie, podľa ktorých sa na jednej strane uspokojila s tým, že sporné rozhodnutie vychádza z informácií, ktoré jej poskytla Talianska republika, a podľa ktorých na druhej strane z článkov 24 a 25 nariadenia č. 659/1999 a z bodu 25 a nasledujúcich oznámenia Komisie K(2003) 4582 z 1. decembra 2003 o služobnom tajomstve pri rozhodnutiach v oblasti štátnej pomoci [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ C 297, s. 6) vyplýva, že Talianska republika mala uviesť informácie, na ktoré sa podľa nej vzťahuje služobné tajomstvo, musia byť zamietnuté ako nedôvodné. Hoci uvedené ustanovenia v podstate určujú, že Komisia oznámi svoje rozhodnutie dotknutému členskému štátu, ktorý má potom v zásade pätnásť dní na to, aby vzniesol otázku dôvernosti informácií, na ktoré sa podľa neho vzťahuje služobné tajomstvo, Komisiu to nezbavuje povinnosti v zmysle článku 287 ES nesprístupniť informácie chránené služobným tajomstvom a nebráni tomu, aby sa Komisia z vlastného podnetu rozhodla nesprístupniť informácie, na ktoré sa podľa nej vzťahuje služobné tajomstvo, hoci v tomto zmysle nedostala žiadosť dotknutého členského štátu. Navyše, aj keby sa mohlo predpokladať, že Talianska republika pochybila, keď zaslala Komisii informácie, ktoré boli nesprávne, a neinformovala ju o dôvernej povahe informácií súvisiacich s realizáciou obchodných vzťahov medzi Idromacchine a De Poli, takéto pochybenie

nemôže vyvrátiť konštatovanie, že Komisia mohla v každom prípade z vlastného podnetu rozhodnúť, že nesprístupní informácie, na ktoré sa vzťahuje služobné tajomstvo.

56 Sprístupnenie skutočností a úvah, ktoré menovite označovali Idromacchine za neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, v spornom rozhodnutí preto predstavuje porušenie služobného tajomstva stanoveného v článku 287 ES. Keďže cieľom tejto povinnosti je ochrana práv priznaných jednotlivcom a Komisia nedisponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o otázku, či sa v konkrétnom prípade treba odkloniť od pravidla zachovávania dôvernosti, treba konštatovať, že toto porušenie práva Spoločenstva postačuje na preukázanie dostatočne závažného porušenia v zmysle judikatúry uvedenej v bode 24 vyššie.

57 Vzhľadom na všetky úvahy, ktoré sú uvedené vyššie, treba konštatovať, že Komisia sa tým, že porušila povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, dopustila protiprávneho konania, ktoré spôsobuje vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES.

58 Za týchto okolností je skúmanie poslednej výhrady žalobcov, podľa ktorej Komisia tým, že v spornom rozhodnutí sprístupnila skutočnosti a úvahy, ktoré menovite označovali Idromacchine za neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, tiež porušila zásadu proporcionality, bezpredmetné. Aj keby sa totiž muselo konštatovať, že bola porušená zásada proporcionality, v každom prípade by to žalobcov neoprávňovalo získať v prejednávanej veci v súvislosti s ujmami, ktoré uvádzajú, náhradu, ktorá by bola svojou povahou alebo sumou vyššia než náhrada, ktorú by mohli získať z dôvodu, že Komisia porušila svoju povinnosť zachovávať služobné tajomstvo. Konanie o tejto výhrade preto treba zastaviť.

O vzniku škody

59 Žalobcovia v podstate tvrdia, že Idromacchine utrpela nemajetkovú ujmu v súvislosti so svojím imidžom a dobrou povesťou, keďže v spornom rozhodnutí bola menovite vykreslená ako neschopná dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

60 V tejto súvislosti treba konštatovať, že ako vyplýva z ustanovení sporného rozhodnutia už citovaných v bodoch 8 až 12 vyššie, Komisia menovite uviedla Idromacchine najmä ako neschopnú zostrojiť zásobníky, ktoré by boli v súlade s certifikačnými normami [pozri bod 10 ods. iii), bod 28 tretí pododsek a bod 29 tretí pododsek sporného rozhodnutia], a ako neschopnú dodať predmetné zásobníky v súlade so svojimi zmluvnými povinnosťami (pozri bod 31 sporného rozhodnutia), v dôsledku čoho musela De Poli na to, aby uspokojila dopyt, osloviť iný podnik. Takéto opisy, ktoré Idromacchine nepriaznivo vykresľujú ako podnik, ktorý nie je schopný ponúknuť služby v súlade s platnými normami, a teda dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, preto môže zhoršiť jej imidž a dobrú povesť, ktoré majú samy osebe obchodnú hodnotu, čo Komisia vo svojich písomnostiach okrem iného nespochybňuje.

61 Navyše treba spresniť, že rovnako, ako keď Súd prvého stupňa uviedol v bode 150 rozsudku M/Ombudsman, už citovaného v bode 39 vyššie, že samotné uverejnenie rozhodnutia ombudsmana menovite uvádzajúceho žalobcu vo veci, v ktorej bol tento rozsudok vydaný, týkajúcej sa nesprávneho úradného postupu, na jeho internetovej stránke malo za následok, že tento žalobca bol skutočným a určitým spôsobom dotknutý, samotné uverejnenie tvrdení menovite uvádzajúcich Idromacchine v spornom rozhodnutí v úradnom vestníku postačuje na to, aby sa preukázala skutočná a určitá povaha škody, ktorá vznikla tejto spoločnosti.

62 Okrem toho, aj za predpokladu, že bolo treba usúdiť, že Komisia nevychádzala z nesprávneho posúdenia skutočností, keď konštatovala, že Idromacchine pochybila pri plnení si zmluvných povinností voči De Poli, ako to Komisia uviedla na pojednávaní, jednako platí, že skutočnosti a úvahy, ktoré Idromacchine menovite označovali za neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, poškodzujú imidž a dobrú povesť Idromacchine. Táto ujma je navyše vlastná Idromacchine a odlišuje sa od ujmy, ktorá vyplýva z prípadného nesprávneho posúdenia Komisie alebo Talianskej republiky v súvislosti s tým, že považovali túto spoločnosť za zodpovednú za omeškanie pri dodaní predmetných zásobníkov.

63 Preto treba usudzovať, že došlo k poškodeniu imidžu a dobrej povesti Idromacchine.

O existencii príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou ujmou

64 Žalobcovia v podstate tvrdia, že existuje priama príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti zachovávať služobné tajomstvo a zásadu proporcionality na jednej strane a poškodením imidžu a dobrej povesti Idromacchine na druhej strane.

65 V tejto súvislosti sa treba domnievať, že ak by Komisia v spornom rozhodnutí nesprístupnila skutočnosti a úvahy, ktoré Idromacchine menovite označovali za neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, nedošlo by k poškodeniu jej imidžu a dobrej povesti. Tvrdenia

Komisie, že medzi jej údajným pochybením a uvádzanou ujmou neexistuje dostatočne priama príčinná súvislosť, nemôžu obstáť.

66 Po prvé, pokiaľ Komisia tvrdí, že ujmu, ktorú utrpeli žalobcovia, treba pričítať buď De Poli, ktorá v rámci konania o štátnej pomoci uviedla, že omeškanie pri stavbe lodí je spôsobené predovšetkým konaním Idromacchine, alebo Talianskej republike, ktorá oznámila Komisii nesprávne informácie, tieto tvrdenia musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

67 Aj keby sa muselo usúdiť, že De Poli poskytla Talianskej republike nesprávne informácie o Idromacchine a Talianska republika ich jednak protiprávne zaslala Komisii a jednak Komisii neoznámila, že tieto informácie sa musia chrániť ako služobné tajomstvo, napriek tomu platí, že priama príčina ujmy Idromacchine v tejto súvislosti nevyplývala z údajných nesprávnych informácií, ktoré poskytla De Poli alebo Talianska republika, ale zo skutočnosti, že Komisia v spornom rozhodnutí sprístupnila skutočnosti a úvahy, ktoré Idromacchine menovite označovali za neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti, hoci to vzhľadom na predmet sporného rozhodnutia nebolo potrebné.

68 Po druhé na rozdiel od toho, čo tvrdila Komisia na pojednávaní po tom, ako žalobcovia v odpovedi na ústne položené otázky Všeobecného súdu uviedli, že súd v Benátkach vydal v decembri 2009 rozsudok, ktorým rozhodol, že De Poli pri plnení si zmluvných povinností voči Idromacchine nepochybila, takýto rozsudok nemá v každom prípade nijaký vplyv na konštatovanie, že k poškodeniu imidžu a dobrej povesti Idromacchine by vôbec nedošlo, ak by Komisia v spornom rozhodnutí neuviedla jej meno.

69 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené v bodoch 31 až 68 vyššie treba dospieť k záveru, že všetky tri podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES boli splnené, a preto treba určiť výšku sumy, ktorá sa musí priznať Idromacchine ako náhrada nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela.

O náhrade nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela Idromacchine

70 V súvislosti s nápravou poškodeného imidžu a dobrej povesti Idromacchine sa žalobcovia v podstate domáhajú najprv náhrady, ktorá sa má určiť *ex aequo et bono*, následne priznania kompenzačných úrokov za obdobie od uverejnenia sporného rozhodnutia do vyhlásenia rozsudku a úrokov z omeškania za obdobie od vyhlásenia rozsudku do skutočného zaplatenia dlžných náhrad a nakoniec opatrení, ktoré napravia imidž a dobrú povesť Idromacchine.

71 V prvom rade, pokiaľ ide o ich žiadosť, aby Komisia zaplatila náhradu určenú *ex aequo et bono*, treba uviesť, že žalobcovia na pojednávaní v odpovedi na ústne položené otázky Všeobecného súdu spresnili, že vzhľadom na to, že nemajetkovú ujmu nemožno vyčísliť, navrhli iba ako príklad, aby im Všeobecný súd priznal z tohto dôvodu náhradu vo výške 30 až 50 % sumy, ktorú žiadajú ako náhradu svojej majetkovej ujmy, čiže vo výške približne od 1 637 892 eur do 2 729 820 eur.

72 Po prvé, pokiaľ ide o činitele, o ktorých sa žalobcovia domnievajú, že zväčšujú ich ujmu vzhľadom na to, že Komisia „zopakovala negatívnu publicitu Idromacchine“, uvádzajú odvolávanie sa na sporné rozhodnutie uvedené najprv v rámci rozhodnutia

Komisie 2006/948/ES zo 4. júla 2006 o štátnej pomoci, ktorú má Taliansko v úmysle uplatniť v prospech spoločnosti Cantieri Navali Termoli S.p. A (Ú. v. EÚ L 383, s. 53), následne v rozhodnutí 2008/C 208/07 zo 16. apríla 2008, „Štátna pomoc – Taliansko – Štátna pomoc C 15/08 (ex N 318/07, N 319/07, N 544/07 a N 70/08) – Predĺženie trojročnej dodacej lehoty na štyri chemické tankery vyrobené spoločnosťou Cantiere Navale de Poli“ (Ú. v. EÚ C 208, s. 14), a nakoniec v rámci rozsudku Súdu prvého stupňa z 12. novembra 2008, Cantieri Navali Termoli/Komisia (T-70/07, neuverejnený v Zbierke) (Ú. v. EÚ C 6, s. 25).

73 Hoci sa v dvoch rozhodnutiach a rozsudku, ktoré sú uvedené v bode 72 vyššie, odkazuje na sporné rozhodnutie, jednako treba konštatovať, že sa v nich neuvádzajú nijaké nové zmienky o skutočnostiach a úvahách, ktoré by menovite vykresľovali Idromacchine ako neschopnú dodať De Poli výrobky, ktoré by boli v súlade s platnými normami, a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti. Za týchto okolností tieto dve rozhodnutia a rozsudok nemohli zväčšiť nemajetkovú ujmu Idromacchine.

74 Po druhé treba uviesť jednak to, že žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz na podporu svojho návrhu na priznanie náhrady vo výške zodpovedajúcej percentuálnemu podielu 30 až 50 % zo sumy 5 459 641,28 eura, ktorú žiadajú ako náhradu majetkovej ujmy. Hoci samotné uverejnenie informácií vykresľujúcich Idromacchine nepriaznivým spôsobom orgánom verejnej moci, ako je Komisia, by skutočne mohlo poškodiť imidž a dobrú povesť tejto spoločnosti, žalobcovia nepredložili nijaký argument alebo dôkaz, ktoré by umožňovali pochopiť dôvody, prečo takéto sumy predstavujú spravodlivú náhradu za poškodenie imidžu a dobrej povesti Idromacchine. V tejto súvislosti možno konštatovať predovšetkým jednak to, že sa netvrdí, že tieto sumy majú akýkoľvek vzťah k nákladom na investície, ktoré Idromacchine vynaložila na vytvorenie a udržanie svojho imidžu a dobrej povesti. Okrem toho žalobcovia neuvádzajú nijaké tvrdenie alebo dôkaz o tom, že by tieto sumy, ktoré sú 12- až 20-násobkom sumy

133 500 eur zodpovedajúcej priemernému ročnému zisku, o ktorom Idromacchine okrem iného uvádza, že bol dosiahnutý počas rokov predchádzajúcich uverejneniu sporného rozhodnutia, zodpovedali spravodlivej náhrade za ujmu, ktorú Idromacchine utrpela.

75 Po tretie treba konštatovať, že žalobcovia mohli v každom prípade významným spôsobom obmedziť závažnosť nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela Idromacchine. Keďže žalobcovia tvrdia, že taliansky certifikačný úrad vydal spoločnosti Idromacchine už 5. októbra 2004 certifikát zhody pre predmetné zásobníky, ktorý preukazuje, že boli v súlade s platnými normami, treba z toho vyvodiť, že Idromacchine mohla tento certifikát použiť najmä vo vzťahu k svojim existujúcim a potenciálnym zákazníkom, aby spochybnila hodnovernosť negatívnych posúdení sporného rozhodnutia, ktoré sa jej týkali, a to aj pred uverejnením sporného rozhodnutia, a aby tak obmedzila z toho vyplývajúce poškodenie svojho imidžu a dobrej povesti. Z toho dôvodu treba rovnako zamietnuť ako nedôvodné tvrdenia žalobcov uvedené v odpovedi na otázky Všeobecného súdu na pojednávaní, že poškodenie imidžu a dobrej povesti Idromacchine boli o to závažnejšie, že sporné rozhodnutie bolo po jeho uverejnení prvou informáciou, ktorú o nej zobrazil internetový vyhľadávač, a že toto rozhodnutie bolo dostupné tak na internetovej stránke generálneho riaditeľstva zodpovedného v rámci Komisie za hospodársku súťaž, ako aj na internetovej stránke úradného vestníka, ktorého čitateľnosť je veľmi vysoká.

76 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené v bodoch 71 až 75 vyššie a na skutočnosť, že žalobcovia nepredložili presnejšie dôkazy o rozsahu poškodenia imidžu a dobrej povesti Idromacchine, Všeobecný súd usudzuje, že suma 20 000 eur predstavuje spravodlivú náhradu škody.

77 V druhom rade, pokiaľ ide o návrhy žalobcov na priznanie na jednej strane kompenzačných úrokov za obdobie od uverejnenia sporného rozhodnutia do vyhlásenia rozsudku a na druhej strane úrokov z omeškania za obdobie od vyhlásenia rozsudku

do skutočného zaplatenia dlžných náhrad, treba pripomenúť po prvé to, že len čo sú splnené podmienky mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, nemôže sa neprihliadnuť na nepriaznivé dôsledky vyplývajúce z časového intervalu, ktorý uplynul medzi vznikom škodnej udalosti a dátumom zaplatenia náhrady škody, v tom zmysle, že treba zohľadniť znehodnocovanie meny (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2005, Camar/Rada a Komisia, T-260/97, Zb. s. II-2741, bod 138; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 3. februára 1994, Grifoni/CEEA, C-308/87, Zb. s. I-341, bod 40). Treba usudzovať, že toto znehodnocovanie meny je vyjadrené ročnou sadzbou inflácie, ktorú, pokiaľ ide o dotknuté obdobie, konštatuje Eurostat (Štatistický úrad Európskej únie) v členskom štáte, kde majú tieto spoločnosti sídlo (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 27. januára 2000, Mulder a i./Rada a Komisia, C-104/89 a C-37/90, Zb. s. I-203, body 220 a 221; rozsudok Súdu prvého stupňa Camar/Rada a Komisia, už citovaný, bod 139, a z 26. novembra 2008, Agraz a i./Komisia, T-285/03, neuverejnený v Zbierke, bod 50). V tejto súvislosti treba konštatovať, že v prejednávanej veci nastala škodná udalosť v deň uverejnenia sporného rozhodnutia v úradnom vestníku, t. j. 18. februára 2005.

78 Za týchto okolností treba konštatovať, že Komisia musí byť zaviazaná na zaplatenie kompenzačných úrokov od 18. februára 2005 ako dňa uverejnenia sporného rozhodnutia až do vyhlásenia rozsudku so sadzbou stanovenou ECB pre hlavné operácie refinancovania, ktorá sa uplatňovala počas dotknutého obdobia, zvýšenou o dva body.

79 Po druhé podľa judikatúry Súdneho dvora môžu byť spolu so sumou náhrady škody priznané aj úroky z omeškania odo dňa vyhlásenia rozsudku stanovujúceho povinnosť nahradiť škodu (pozri v tomto zmysle rozsudky Dumortier a i./Rada, už citovaný v bode 26 vyššie, bod 25, a Mulder a i./Rada a Komisia, už citovaný v bode 77 vyššie, bod 35; rozsudok Agraz a i./Komisia, už citovaný v bode 79 vyššie, bod 55). Podľa judikatúry sa úroková sadzba, ktorá sa použije, vypočíta na základe sadzby stanovenej ECB pre hlavné operácie refinancovania uplatniteľnej počas dotknutého obdobia,

zvýšenej o dva body (rozsudky Camar/Rada a Komisia, už citovaný v bode 77 vyššie, bod 146, a Agraz a i./Komisia, už citovaný v bode 77 vyššie, bod 55).

80 Za týchto okolností možno konštatovať, že Komisia musí byť zaviazaná na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do úplného zaplatenia uvedenej náhrady škody so sadzbou stanovenou ECB pre hlavné operácie refinancovania, ktorá sa uplatňuje počas dotknutého obdobia, zvýšenou o dva body.

81 Po tretie, pokiaľ ide o návrhy žalobcov na napravenie imidžu Idromacchine, treba pripomenúť, že podľa judikatúry z článku 288 druhého odseku ES a článku 235 ES, ktoré nevylučujú priznanie náhrady v naturálnej forme, vyplýva, že súd Európskej únie má právomoc uložiť Spoločenstvu akúkoľvek formu náhrady škody, ktorá je v súlade s všeobecnými zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti, vrátane, ak sa to javí v súlade s týmito zásadami, náhrady v naturálnej forme, a v prípade potreby aj formou príkazu konať alebo zdržať sa konania (rozsudok Galileo International Technology a i./Komisia, už citovaný v bode 26 vyššie, bod 63).

82 V prejednávanej veci musia byť tvrdenia žalobcov smerujúce k tomu, aby Všeobecný súd napravil imidž Idromacchine buď tým, že v úradnom vestníku uverejní opravu údajne nesprávnych tvrdení, ktoré boli uvedené v spornom rozhodnutí, alebo tým, že sa obráti na prevádzkovateľov v odvetví staviteľstva lodí listom, v ktorom opraví údajne nesprávne informácie uvedené v spornom rozhodnutí, zamietnuté ako nedôvodné. Žalobcovia vo svojich písomnostiach niekoľkokrát v podstate uviedli, že Idromacchine pri plnení si zmluvných povinností voči De Poli nijako nepochybila. Treba však pripomenúť, že pochybenie Komisie, ktoré bolo v súlade s návrhmi žalobcov konštatované v bode 56 vyššie, spočíva v sprístupnení obchodného mena Idromacchine, nie v nesprávnom posúdení skutočností spočívajúcom v podstate v tom, že Idromacchine bola považovaná za zodpovednú za nesprávne plnenie si zmluvných povinností, ktorými bola zaviazaná spoločnosti De Poli. Keďže v prípade nepodania návrhu v tomto zmysle nie je návrh na konštatovanie takéhoto nesprávneho

posúdenia zo strany Komisie súčasťou predmetu žaloby, na základe ktorej sa začalo toto konanie, netreba skúmať, či sa Komisia dopustila uvedeného nesprávneho posúdenia, ani *a fortiori* zaviazať Komisiu, aby prijala opatrenia na napravenie imidžu a dobrej povesti Idromacchine.

83 Návrh na napravenie imidžu a dobrej povesti Idromacchine podaný žalobcami preto musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

84 Na uzavretie otázky návrhu žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy Idromacchine preto treba po prvé konštatovať, že podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva sú splnené, po druhé priznať Idromacchine sumu 20 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, po tretie zaviazať Komisiu na zaplatenie kompenzačných úrokov z tejto sumy za obdobie od uverejnenia sporného rozhodnutia v úradnom vestníku 18. februára 2005 do vyhlásenia tohto rozsudku so sadzbou stanovenou ECB pre hlavné operácie refinancovania, ktorá sa uplatňovala počas dotknutého obdobia, zvýšenou o dva body, a po štvrté zaviazať Komisiu na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy za obdobie od vyhlásenia tohto rozsudku do úplného zaplatenia tejto náhrady so sadzbou stanovenou ECB pre hlavné operácie refinancovania uplatniteľnou počas dotknutého obdobia, zvýšenou o dva body.

O nemajetkovej ujme, ktorú utrpeli Capuzzovci

85 Z písomností žalobcov vyplýva, že v podstate tvrdia, že Capuzzovci utrpeli nemajetkovú ujmu dvojakého druhu. Žalobcovia jednak tvrdia, že „v dôsledku“ poškodenia imidžu a dobrej povesti Idromacchine boli Capuzzovci dotknutí ako spoločníci, ktorí majú obchodný podiel zodpovedajúci celému základnému imaniu Idromacchine,

a konatelia tejto spoločnosti. Okrem toho sa žalobcovia domnievajú, že prežívali „stav úzkosti, ktorý pre [Capuzzovcov] vyplýva z naliehavej potreby napraviť škodu spôsobenú Komisiou v dôsledku uverejnenia informácií, ktoré považovali a naďalej považujú za klamlivé“, ako aj „stav neistoty“ a „stav frustrácie“, ktoré vyplývajú z neúspešných krokov, ktoré vykonali po uverejnení sporného rozhodnutia, aby došlo k náhrade škody, ktorá bola spôsobená spoločnosti Idromacchine.

86 Keďže v bode 57 vyššie už bolo konštatované, že Komisia sa dopustila protiprávneho konania, ktoré vyplývalo z porušenia povinnosti zachovávať služobné tajomstvo, treba preskúmať, či žalobcovia v prejednávanej veci preukázali jednak to, že Capuzzovci utrpeli skutočnú a určitú nemajetkovú ujmu, a jednak to, že existuje príčinná súvislosť medzi týmto protiprávnym konaním a ich údajnou nemajetkovou ujmou. Podľa judikatúry uvedenej v bode 27 vyššie totiž v prípade, ak nie je splnená prvá alebo druhá z týchto podmienok, nemôže vzniknúť zodpovednosť na strane Spoločenstva.

87 V prvom rade, pokiaľ ide o poškodenie imidžu a dobrej povesti, ktoré Capuzzovci údajne utrpeli „v dôsledku“ poškodenia imidžu a dobrej povesti Idromacchine, treba konštatovať, ako to uviedla Komisia, že ich mená neboli vôbec uvedené v spornom rozhodnutí a im osobne sa v ňom nepripisuje nijaké pochybenie.

88 Následne treba uviesť, že samotná skutočnosť, že Capuzzovci majú obchodný podiel zodpovedajúci celému základnému imaniu Idromacchine a sú jej konateľmi, nemôže zmeniť konštatovanie, že Komisia v spornom rozhodnutí spochybnila výlučne konanie Idromacchine, nie jej spoločníkov alebo konateľov. V tejto súvislosti možno zdôrazniť, že ako to vyplýva z ustanovení sporného rozhodnutia, ktoré sú zopakované v bodoch 8 až 12 vyššie, v spornom rozhodnutí bola spochybnená výlučne schopnosť

tejto spoločnosti plniť si zmluvné povinnosti a dodať výrobky v súlade s platnými normami, nie schopnosti Capuzzovcov ako konateľov alebo spoločníkov.

89 Nakoniec, pokiaľ sa žalobcovia odvolávajú na rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 1999, New Europe Consulting a Brown/Komisia (T-231/97, Zb. s. II-2403, body 54 a 55), treba uviesť, že skutkové okolnosti v uvedenej veci boli odlišné ako skutkové okolnosti v prejednávanej veci a neumožňujú dospieť k rovnakému záveru. Z bodov 54 a 55 uvedeného rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa v tejto veci usúdil, že poškodenie dobrej povesti predmetného podniku sa dotklo dobrej povesti jej konateľa, ktorý v nej držal 99 %, pričom dôvodom toho boli okolnosti prípadu, podľa ktorých jednak uvedený konateľ najprv vykonával činnosť tohto podniku vo forme „podniku fyzickej osoby“ a jednak Komisia postavila jeho osobu do neistého postavenia, pričom ona sama ho zaväzovala na neúspešné snahy o zmenu postavenia, ktoré sama vytvorila. V prejednávanej veci však žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz o tom, že jedna alebo druhá z týchto okolností boli splnené.

90 Preto treba konštatovať, že žalobcovia nepreukázali, že došlo k poškodeniu imidžu a dobrej povesti Capuzzovcov ako spoločníkov a konateľov Idromacchine.

91 V druhom rade, pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, ktorú utrpeli Capuzzovci v dôsledku stavu „úzkosti“ vyplývajúcej z potreby obnoviť imidž Idromacchine a stavu „neistoty“ a „frustrácie“ z dôvodu neúspešnosti krokov, ktoré vykonali po uverejnení sporného rozhodnutia, aby došlo k náhrade škody, ktorá bola spôsobená spoločnosti Idromacchine, treba konštatovať, že žalobcovia sa obmedzili na tvrdenie, že utrpeli ujmu z psychologického hľadiska, pritom však o tom nepredložili dôkaz.

92 Okrem toho v prejednávanej veci z dokumentov, ktoré žalobcovia predložili Všeobecnému súdu, v každom prípade nevyplýva, že administratívne kroky, ktoré Capuzzovci osobne vykonali ako konatelia Idromacchine, zahŕňali viac ako odoslanie dvoch podpísaných listov talianskemu ministerstvu zahraničných vecí a Komisii. O týchto krokoch sa však nemožno domnievať, že môžu vyvolať ťažkosti, ktoré by pre konateľov, ako sú Capuzzovci, prekračovali bežné dôsledky obchodného života a ktoré by mohli spôsobiť nemajetkovú ujmu.

93 Žalobcovia teda nepreukázali, že Capuzzovci trpeli stavmi „úzkosti", „neistoty" a „frustrácie", ktoré spôsobovali skutočnú a určitú ujmu.

94 Vzhľadom na všetky úvahy uvedené v bodoch 84 až 93 vyššie treba zamietnuť návrh žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú Capuzzovci údajne utrpeli. Za týchto okolností treba ako nedôvodné zamietnuť návrhy žalobcov predložené v rámci druhej a tretej časti ich žalobných návrhov, aby im boli v tejto súvislosti priznané kompenzačné úroky a úroky z omeškania alebo aby bola Komisii uložená povinnosť „napraviť" ich imidž a dobrú povesť.

2. *O návrhu na náhradu majetkovej ujmy*

95 Žalobcovia tvrdia, že im bola spôsobená majetková ujma štvorakého druhu.

96 V prvom rade sa žalobcovia domáhajú náhrady škody, ktorá im bola údajne spôsobená v dôsledku potreby Idromacchine predložiť tak Talianskej republike, ako aj Komisii formálne žiadosti o prístup k dokumentom, ktoré si vymenili v rámci konania

o štátnej pomoci, ktoré viedlo k prijatiu sporného rozhodnutia. V tejto súvislosti sa domáhajú jednak náhrady sumy 3 569,28 eura zodpovedajúcej nákladom na právneho zástupcu a výdavkom spojeným s vycestovaním zamestnanca Idromacchine, aby získal prístup k dokumentom, ktoré mali talianske orgány, a jednak náhrady sumy 9 072 eur zodpovedajúcej nákladom na znalecký posudok z oblasti techniky a účtovníctva týkajúci sa škody, ktorá bola údajne spôsobená Idromacchine, ktorý si na účely tohto konania objednali od audítorskej spoločnosti (ďalej len „znalecký posudok“).

97 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 91 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu sa ako trovy konania nahrádzajú nutné výdavky, ktoré vznikli účastníkom v súvislosti s konaním.

98 Preto po prvé, pokiaľ ide o výdavky spojené so znaleckým posudkom, ktoré žalobcovia vynaložili, aby v rámci konania pred Všeobecným súdom preukázali výšku svojej údajnej škody, treba konštatovať, že podľa ustálenej judikatúry nemožno takéto výdavky, ktoré účastníci vynaložili na účely konania, považovať za ujmu, ktorá nie je súčasťou trov konania spojených so žalobou (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. júna 1999, Komisia/Montorio, C-334/97, Zb. s. I-3387, bod 54, a uznesenie Súdu prvého stupňa zo 14. septembra 2005, Ehcon/Komisia, T-140/04, Zb. s. II-3287, bod 79).

99 Preto treba konštatovať, že žalobcovia nie sú oprávnení na náhradu škody v zmysle článku 288 ods. 2 ES za výdavky spojené so znaleckým posudkom, ktorý si objednali na účely tohto konania.

100 Po druhé, pokiaľ ide o náklady na právneho zástupcu a cestovné výdavky zamestnanca Idromacchine týkajúce sa žiadosti o prístup k dokumentom, ktoré si vymenili Talianska republika a Komisia, ktoré žalobcovia vynaložili v rámci štádia predchádzajúceho tomuto konaniu, treba pripomenúť, že Všeobecný súd už rozhodol, že hoci je v priebehu konania, ktoré predchádza jeho súdnej časti, vo všeobecnosti vykonané rozsiahle právne poradenstvo, článok 91 rokovacieho poriadku sa vzťahuje len na konanie pred Všeobecným súdom a netýka sa štádia, ktoré mu predchádza. Vyplýva to predovšetkým z článku 90 tohto rokovacieho poriadku, ktorý uvádza „konanie pred Všeobecným súdom" (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 24. januára 2002, Groupe Origny/Komisia, T-38/95 DEP, Zb. s. II-217, bod 29 a tam citovanú judikatúru). Preto by uznanie takýchto nákladov ako ujmy, ktorá je nahraditeľná v rámci žaloby o náhradu škody, bolo v rozpore s nenahraditeľnou povahou trov vynaložených počas štádia predchádzajúceho súdnemu konaniu (uznesenie Ehcon/Komisia, už citované v bode 98 vyššie, bod 79).

101 Preto treba takisto konštatovať, že žalobcovia nie sú oprávnení na náhradu škody v zmysle článku 288 ods. 2 ES za náklady na právneho zástupcu a výdavky spojené s vycestovaním zamestnanca Idromacchine, ktoré vynaložili v súvislosti so štádiom predchádzajúcim tomuto konaniu pred Všeobecným súdom.

102 Vzhľadom na konštatovania uvedené v bodoch 95 až 100 vyššie preto treba zamietnuť návrhy na náhradu škody za výdavky vynaložené žalobcami jednak pred začatím tohto konania a jednak na účely tohto konania.

103 V druhom rade, keďže Všeobecný súd v bode 57 vyššie už konštatoval, že Komisia sa dopustila pochybenia, ktoré spôsobuje vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, treba preskúmať, či žalobcovia buď preukázali vznik každého z ďalších troch druhov majetkovej škody, ktoré uvádzajú, alebo či existuje príčinná súvislosť medzi každým z troch druhov majetkovej škody, ktorú uvádzajú, a týmto pochybením.

Podľa judikatúry uvedenej v bode 27 vyššie totiž v prípade, ak nie je splnená prvá alebo druhá z týchto podmienok, nemôže vzniknúť mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva.

104 Po prvé žalobcovia žiadajú náhradu škody vo výške 3 900 000 eur, ktorá zodpovedá hodnote stavby sporných zásobníkov. Podľa žalobcov Idromacchine neuspela pri ďalšom predaji uvedených zásobníkov z dôvodu, že v spornom rozhodnutí boli uvedené zmienky o ich predpokladanej vadnosti, ako to v podstate uvádzal list sprostredkovateľa predaja z 30. marca 2007, ktorý pripojili k žalobe (ďalej len „list sprostredkovateľa predaja“).

105 V tejto súvislosti treba jednak konštatovať, že žalobcovia vo svojich písomnostiach tvrdia, že vzhľadom na skutočnosť, že sporné zásobníky zostali po uverejnení sporného rozhodnutia nepredané, „Idromacchine dospela až k tomu, že v spolupráci s inými spoločnosťami z odvetia a niekoľkými podporovateľmi začala márne stavať *ad hoc* loď (ktorej fyzické a mechanické vlastnosti [boli] porovnateľné s vlastnosťami lode [pre De Poli], na ktorej mali byť inštalované objednané zásobníky)“. Preto bez toho, aby bolo nevyhnutné vyjadriť sa k vierohodnosti listu sprostredkovateľa predaja, ktorý Komisia spochybňuje, ako dôkazu, treba uviesť, že aj podľa vyjadrenia samotných žalobcov neboli sporné zásobníky ďalej predané z dôvodu, že boli postavené tak, aby zodpovedali osobitným potrebám lodí, na ktoré ich mala inštalovať De Poli, a nie z dôvodu pochybenia Komisie pri uverejnení sporného rozhodnutia.

106 Okrem toho treba v každom prípade uviesť, že majetková ujma Idromacchine v tejto súvislosti nevyplýva zo skutočnosti, že Komisia sa dopustila pochybenia, ale zo skutočnosti, že De Poli neuskutočnila platbu za uvedené zásobníky. Idromacchine by preto bola prípadne oprávnená na priznanie náhrady škody za túto majetkovú ujmu v rámci konania o náhradu škody na základe zmluvy vedeného pred vnútroštátnymi súdmi, a nie v rámci tohto konania.

107 Z toho vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že existuje príčinná súvislosť medzi pochybením Komisie a majetkovou ujmou, ktorú údajne utrpela Idromacchine v dôsledku skutočnosti, že musela znášať náklady na stavbu sporných zásobníkov, ktoré zostali nepredané. Návrh žalobcov na náhradu škody v tejto súvislosti preto musí byť zamietnutý.

108 Po druhé žalobcovia sa domáhajú náhrady škody vo výške 1 013 000 eur, ktorá zodpovedá údajnej „neproduktivite majetku a vybavenia Idromacchine určených výlučne pre odvetvie výroby kotlov v rokoch 2005 až 2008". Tvrdia, že „od roku 2005 bola Idromacchine nútená prevziať sériu neznížiteľných nákladov, aby udržala pri živote odvetvie, ktoré sa stalo neproduktívne práve v dôsledku informácií uverejnených" v spornom rozhodnutí. V tejto súvislosti vo svojich písomnostiach zopakovali tabuľku, ktorú pripravil zamestnanec Idromacchine, podľa ktorej Idromacchine nadobudla od roku 1995 do roku 2002 štrnásť zariadení určených na výrobu zásobníkov a ich celková hodnota bola 1 013 000 eur.

109 Treba uviesť, že ak suma, ktorú žalobcovia požadujú, odráža podľa nich hodnotu zariadení určených na výrobu zásobníkov v roku 2008, takáto suma vôbec nesúvisí so samotným predmetom ich návrhu na náhradu škody, keďže uvedené zariadenia neboli používané počas troch rokov po prijatí sporného rozhodnutia. Za týchto okolností treba konštatovať, že ujma, na ktorej náhradu požadujú sumu 1 013 000 eur, nie je skutočná a určitá.

110 Okrem toho treba konštatovať, že žalobcovia v prejednávanej veci v každom prípade nepreukázali príčinnú súvislosť medzi pochybením Komisie a skutočnosťou, že Idromacchine tieto zariadenia nemohla používať počas troch rokov po prijatí sporného rozhodnutia.

111 Najprv totiž tvrdenia žalobcov, že na jednej strane zaznamenalo odvetvie výroby kotlov od roku 2005 do roku 2008 rast a na druhej strane sa na Idromacchine okrem De Poli nesťažoval nijaký iný zákazník, vôbec neznamenajú, že obrat Idromacchine, a teda aj jej schopnosť odpísať tieto zariadenia, by sa počas tohto obdobia neboli znížili, ak by nebolo prijaté sporné rozhodnutie. Zo skutočnosti, že trh rastie, totiž nemožno vyvodiť, že by obrat určitej spoločnosti na tomto trhu tiež nevyhnutne rástol.

112 Následne list sprostredkovateľa predaja, ktorý žalobcovia predložili a podľa ktorého zákazníci oslovení vo veci nákupu sporných zásobníkov „sústavne vznášali neprekonateľné výhrady [vzhľadom na] predpokladanú vadnosť [sporných] zásobníkov, ako ju vyhlásila Európska komisia v [úradnom vestníku] 18. februára 2005“, nepostačuje na preukázanie dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi uverejnením sporného rozhodnutia a skutočnosťou, že Idromacchine zaznamenala výrazné zníženie obratu v rokoch 2005 až 2008, v dôsledku čoho nemohla používať svoje zariadenia počas troch rokov po prijatí sporného rozhodnutia z dôvodu pochybení, ktorých sa dopustila Komisia. V tejto súvislosti totiž treba zdôrazniť, že žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz o tom, že z dôvodu uverejnenia sporného rozhodnutia sa existujúci alebo potenciálni zákazníci Idromacchine rozhodli neobjednať si od nej iné zásobníky než tie, ktoré sú uvedené v spornom rozhodnutí, alebo že napríklad po uverejnení sporného rozhodnutia prestala byť Idromacchine súčasťou zoznamu predajcov, o ktorom žalobcovia vo svojich písomnostiach uvádzajú, že samotné „zaradenie do takýchto zoznamov umožň[ovalo] získavanie objednávok“.

113 Žalobcovia nakoniec nepredložili nijaké odôvodnenie, ktoré by umožňovalo pochopiť, prečo uverejnenie sporného rozhodnutia podľa nich spôsobilo zníženie obratu Idromacchine, keďže táto spoločnosť sa mohla vo vzťahu k všetkým existujúcim aj potenciálnym klientom odvolávať na skutočnosť, ktorú uvádzajú vo svojich písomnostiach, že zhodu sporných zásobníkov s platnými normami koniec koncov potvrdil

taliansky certifikačný úrad 5. októbra 2004 ešte pred samotným uverejnením sporného rozhodnutia.

114 Z konštatovaní uvedených v bodoch 108 až 113 vyššie teda vyplýva, že žalobcovia nepreukázali ani vznik skutočnej a určitej škody, ani vznik príčinnej súvislosti medzi pochybením Komisie a ich údajnou majetkovou ujmou zodpovedajúcou údajnej „neproduktivite majetku a vybavenia Idromacchine určených výlučne pre odvetvie výroby kotlov v rokoch 2005 až 2008".

115 Po tretie žalobcovia sa domáhajú náhrady škody vo výške 534 000 eur za údajný ušlý zisk Idromacchine z dôvodu zníženia objednávok zásobníkov, ktorý zodpovedá celkovej výške zisku, ktorý by podľa nich dosiahla v rokoch 2005 až 2008, ak by nebolo uverejnené sporné rozhodnutie. V tejto súvislosti stačí uviesť, že ako to vyplýva z bodu 110 vyššie, žalobcovia nepredložili nijaký dôkaz o existencii príčinnej súvislosti medzi pochybením Komisie a znížením obratu Idromacchine a z toho dôvodu aj jej zisku.

116 Návrh žalobcov na náhradu škody preto treba zamietnuť ako nedôvodný v rozsahu, v akom sa týka ich údajnej majetkovej ujmy, ktorej celkovú výšku vyčíslili na 5 459 641,28 eura. Z toho, čo je uvedené vyššie, vyplýva, že návrhy žalobcov v rámci prvej časti ich žalobných návrhov, ktorými sa domáhajú toho, aby im boli priznané kompenzačné úroky a úroky z omeškania, musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

117 Vzhľadom na všetko, čo je uvedené vyššie, teda treba dospieť k záveru, že žalobe, na základe ktorej sa začalo toto konanie, treba vyhovieť, pokiaľ ide o návrhy žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela Idromacchine, a vo zvyšnej časti ju treba zamietnuť.

O trovách

118 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania, ak mali úspech len v časti predmetu konania.

119 Keďže žalobe sa čiastočne vyhovelo, spravodlivým posúdením okolností prípadu bude rozhodnutie, že Komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania žalobcov a žalobcovia znášajú jednu tretinu vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Európska komisia je povinná zaplatiť spoločnosti Idromacchine Srl sumu 20 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela.**

2. **Náhrada, ktorá sa má zaplatiť Idromacchine, bude zvýšená o kompenzačné úroky za obdobie od 18. februára 2005 do vyhlásenia tohto rozsudku so sadzbou stanovenou Európskou centrálnou bankou (ECB) pre hlavné operácie refinancovania, zvýšenou o dva body.**

3. Náhrada, ktorá sa má zaplatiť Idromacchine, bude zvýšená o úroky z omeškania za obdobie od vyhlásenia tohto rozsudku do úplného zaplatenia uvedenej náhrady so sadzbou stanovenou ECB pre hlavné operácie refinancovania, zvýšenou o dva body.

4. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

5. Komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania, ktoré vynaložili Idromacchine, Alessandro Capuzzo a Roberto Capuzzo, pričom tí sú povinní znášať jednu tretinu vlastných trov konania.

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. novembra 2011.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ..... II - 7841

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 7846

Právny stav ..... II - 7848

1. O návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy ..... II - 7851

O nemajetkovej ujme, ktorú utrpela Idromacchine ..... II - 7851

O protiprávnom konaní, ktoré sa vytýka Komisii ..... II - 7851

O vzniku škody ..... II - 7860

O existencii príčinnej súvislosti medzi údajným konaním a uvádzanou ujmou II - 7861

O náhrade nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela Idromacchine ..... II - 7863

O nemajetkovej ujme, ktorú utrpeli Capuzzovci ..... II - 7868

2. O návrhu na náhradu majetkovej ujmy ..... II - 7871

O trovách ..... II - 7878